

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸς ἐντὸς τοῦ Κράτους
Κατὰ τριμηνίαν, διςτρίλου . . . 3¼.

Διὰ τὸς ἐκτὸς, προστίθενται τὰ ἐξοδα τῆς
ἀποστολῆς τῶν φύλλον καὶ τῆς παρα-
δοχῆς τῶν χρημάτων.

« Ἔθος ἄλλη φύσις. »

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΣΧΟΡΗΣΕΩΣ.

Δι' ἑκάστον στίχον

ἑκατοστὰ τὰλλήρου

Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ 25 Μαρτίου.

Σήμερον συμπληροῦνται τριάκοντα τέσσαρα ἔτη ἀφ' ἧς σιγῆς ὁ Γερμανὸς ἔσταινεν εἰς τὰ Καλάβρυτα τὴν σταυροφόρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως σημαίαν. Καὶ τοιαύτη ἡμέρα μυρία καὶ ἀντίθετα αἰσθήματα, μυρίας ἀναμνήσεις διεγείρει. Οἱ τύραννοι ἐν γένει, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ ξένα ἔθνη δεσποζόντες, τρέμουσιν ἐνθυμούμενοι ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτῶν, ὡς ἀρχηγῶν ἐπὶ τῶν ὁμοίων των, δικαιολογεῖται μόνον διὰ τῆς ὠφελείας τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ οὗτος νὰ παρέχῃ εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα, καὶ ὅτι, διάφορον σκοπὸν προτιθέμενοι, καὶ ἄλλως προσφερόμενοι, δύνανται δικαίως νὰ τιμωρηθῶσιν ἀπὸ τοὺς καταπιεζομένους λαούς. Οἱ λαοὶ εὐφραίνονται διὰ τῆς ἰδέας ὅτι, καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἡμποροῦν μὲ τὴν ἀνδρείαν των ν' ἀνακτήσωσιν, ἂν τὰ ἀπὸ τὸν Ὑψιστον εἰς τὸν ἀνθρώπον δωρηθέντα ταῦτα δικαιώματα καταπατηθῶσιν ἀνηλεῶς ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας, καὶ ὅτι ἡ ὁρμὴ λαοῦ ὑπὲρ δικαιωμάτων τοσοῦτον ἱερῶν μαχομένου ὁμοιάζει χεῖμαρδον μεθ' ἑαυτοῦ κατασύροντα πάντα τὰ συναντώμενα. Οἱ Ἕλληνας ἐνθουσιάζονται ἀναπολοῦντες τὰ τῶν συγχρόνων των ἀνδραγαθήματα, κατ' οὐδὲν κατώτερα ἐκείνων τῶν προγόνων. Φρίττουσι δὲ συγχρόνως ἀναμνησκόμενοι τοὺς καταδιωγμούς καὶ τὰς βλάβας ὅσας υπέστησαν, διαρκοῦντος τοῦ ἀγῶνος, ἐκ μέρας τῶν ἐγκαυχωμένων χριστιανικῶν ἢ φιλελευθέρων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀναιδῶς τὴν Ἡμισέληνον ἐπροστάτευσον καὶ ἀσπλάγχχνως τὸν Σταυρὸν κατεπάτουν.

Ναὶ! καταδιωγμούς καὶ βλάβας ὅχι ὀλίγας υπέστημεν, καὶ τὸ χορηγηθὲν εἰς ἡμᾶς εὐεργέτημα διὰ τῆς τοῦ Ναβαρίνου ναυμαχίας, ἢ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἐκστρατείας, ἢ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει εἰρήνης, ἀσήμαντον ἀποβαίνει συγκρινόμενον μὲ τὰ καθ' ἡμῶν, πρὸ καὶ μετὰ τὸ εὐεργέτημα, πραχθέντα. — Καὶ τοὺς καταδιωγμούς καὶ τὰς βλάβας ταύτας ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν αἱ ὁμογενεῖς μας ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προσδοκῶσι τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἢ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν. Ὡς ἐπίσης ἐπιθυμοῦμεν οἱ Ἕλληνες, ὅσοι ἐναποθέτουν τὰς ὑπὲρ ἐθνικότητος ἐλπίδας των εἰς τὸν τῆς Ἀνατολῆς πόλεμον, ἢ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις τῆς Βιέννης, νὰ μὴ λησμονήσωσι τὰ πολλὰ καθ' ἡμῶν κατορθώματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ διὰ νὰ παραλείψωμεν τ' ἄλλα, τὴν ἐπὶ Αἰκατερίνης ὑποκινήθεισαν εἰς τὴν Ἑλλάδα στάσιν καὶ ὅλας τὰς τρομερὰς συνεπείας αὐτῆς, — τὴν σύλληψιν τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἐλευθερίας, τοῦ ἐκ Φερῶν Τυρταίου, — τὰ πράγματα τῆς Πάργας, — τὴν δολοφονίαν τοῦ λειμνήστου τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτου, — καὶ προσφάτως τὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων διαγωγὴν εἰς τὰ τοῦ 1854 Ἡπειρωτικὰ κινήματα. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ, τέλος, νὰ καταπεισθῶσιν ὅλοι ὅτι ἀπὸ ξένας Δυνάμεις οὐδὲν τι ὀφείλομεν νὰ περιμενίωμεν.

Ἀλλὰ πόθεν λοιπὸν, θέλει τις ἴσως μᾶς ἐρωτήσῃ, πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν τὴν τοῦ ὀλοκλήρου ἔθνους παλιγγενεσίαν; . . . Ἀπὸ τὸν Παντοδύναμον, ἀποκρινόμεθα, ἀπὸ τὸν θραχίονά μας. Ἡ μικρὰ ἐλευθέρα Ἑλλάς, εἰς ἀναδειχθῇ ἡ-

ρωϊκὴ πολὺ θέλει συντελέσει εἰς τοῦτο. Ναί, τὸ ἐλπίζομεν θέλει συντελέσει ἡ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπὸ τῆς ἐλευσωτηρίου ταύτης ἡμέρας ἐμπνεομένη χαρὰ παραλύεται ἐφέτος ἀπὸ τὴν λύπην τῆς ξένης κατασχέσεως, ὁμοιάζουσα οὕτως τὴν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προξενουμένην εὐφροσύνην, ἡ ὁποία ἐπικαλύπτεται σήμερον ἀπὸ τὸ πένθος τῶν παθῶν τοῦ Θεανθρώπου ἡμῶν Σωτῆρος! Ἀλλὰ, καθὼς τὸ πένθος τοῦτο ἄλλο τι δὲν ἐχρημάτισεν εἰμὴ ὁ πρόδρομος τῆς τοῦ Κόσμου λύτρώσεως, οὕτω καὶ ἡ λύπη, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται τώρα βεθυθισμένη ἡ Ἑλλάς, ἄλλο τι δὲν θέλει εἶσθαι, πεποιθήμεν, εἰμὴ ὁ ἄγγελος μέλλοντος δι' αὐτὴν καὶ δι' ὅλον τὸ ἔθνος αἰσιωτέρου.

* * *

Εἰδήσεις τοῦ Πολέμου.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 23 Φεβρουαρίου οἱ Γάλλοι, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἐπεχείρησαν νὰ λάβωσιν ἐξ ἐφόδου τὸν Πύργον Μαλακῶφ. Περί ταύτης τῆς πράξεως, ὁ Γάλλος Στρατηγὸς Κανροβέρτ, εἰς τὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου ἐπιστολὴν του, δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μινύτορος, λέγει ὅτι οἱ Ζουαβοὶ ἐμβάντες εἰς τὸ ὀχύρωμα προσέβαλον χυρὰν πάλιν ὑπεχώρησεν. Προσθετεῖ δὲ: «Ὁ ἐχθρὸς ὑπέφερε σημαντικῶς. Ἡμεῖς ἐπετύχομεν τοῦ σκοποῦ μας. Οὐτε ἐφανατίζομεθα νὰ κρατήσωμεν μίαν θέσιν ἣτις εἶναι πανταχόθεν ἐκτεθειμένη εἰς τὸ ῥωσικὸν πυροβολικόν» ἀλλὰ ἐδείξαμεν πάλιν εἰς αὐτοὺς τὴν στρατιωτικὴν ὑπεροχὴν μας. Ὁ ἐχθρὸς ἐκπεπληγμένος δὲν μᾶς ἐνόχλησεν ἐπαναχωροῦντας εἰς τὰς ἡμετέρας γραμμὰς, καὶ τοι ὦν ὑπέρτερος τὸν ἀριθμόν. Ὑπεφέρχμεν ἡμεῖς σημαντικῶς, ἀλλ' ὅχι ἀναλόγως πρὸς τὸν κίνδυνον τῆς νυκτομαχίας ταύτης, καθ' ἣν οἱ στρατιῶται μας ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν φωτιὰν τοῦ τῆς πόλεως πυροβολικοῦ ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὰ χερσὶν αὐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων Γάλλων, κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας 27 Φεβρουαρίου, τοῦ Στρατηγοῦ Κανροβέρτ, ἦτον 94. Τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ ἐκθεσις τοῦ Γάλλου Στρατηγοῦ· ὁ δὲ τῶν Ῥώσων Στρατηγὸς Ὀστεν-Σάκκεν, εἰς τὴν περὶ τῆς πράξεως ἐκθεσίν του, διευθυνηθεῖσαν εἰς τὸν πρῶτον Ἀρχιστράτηγον τῶν εἰς τὴν Κριμαίαν Δυνάμεων καὶ δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Παιρουπόλεως λέγει ὅτι «ὁ ἐχθρὸς κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀπεκρούσθη πρῶτον φορὰν ἀποβαλὼν πολλοὺς στρατιώτας· μετὰ ταῦτα ἐπανήλθε δις ἵν' ἀνανεώσῃ τὴν ἐφοδὸν, καὶ ἐκάστοτε κατετροπώθη· μετὰ τὴν τελευταίαν μάχην, ἣτις διήρκεσε μίαν ὥραν, ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀφίνων εἰς τὰς χεῖρας μας ἑκατὸν φονευμένους, μετὰ ξὺ τῶν ὁποίων ὀκτὼ ἀξιωματικούς. Πρὸς τοῦτοις ἡμεῖς ἐκάμαμεν 24 αἰχμαλώτους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πέντε ἀξιωματικοί. Εἰς τὸ ὅλον ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ὅχι ὀλιγοτέρους τῶν 600, διότι κατὰ τὴν ὑποχώρησίν του ἦτον ἐκτεθειμένος εἰς τὸ πῦρ τῶν πλησίων προμαχόνων, καὶ τῶν ἀτμοπλοίων Βλαδιμίρ, Χερσονήτου, καὶ Γρομονοσσέτς, τῶν εἰς τὸν ὅρμον ἀγκυροβολημένων. Τῶν ἡμετέρων ἐφονεύθησαν 65 στρατιῶται, 5 ὑπαξιωματικοί, καὶ ἐπαυμάτωσεν 236 στρατιῶται.

Ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ πρὸ τῆς Στετσοπούλεως στρατοῦ, τῆς 27 Φεβρουαρίου, βεβαιοῦν ὅτι οἱ Ῥῶσοι κινήσαν σήμερον τὴν ὀχυρώσεως των Φρούριον τι, παριστάνον, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιορκίας, μίαν γραμμὴν ἀπὸ 50 εἰς 60 κανόνια, ἔχει σήμερον ὑπὲρ τὰ 200. Ὁ τοῦ Μαλακῶφ πύργος, ὅπου, κατὰ τὴν 17 ὀκτωβρίου δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ 25 κανόνια, ἔχει σήμερον 70. Ἐττον Κανονοστάσιον ἔχει 140. Ἀναλόγως ἐδυναμώθησαν καὶ τ' ἄλλα κανονοστάσια.

(Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Evening Mail

Λέγεται ότι εντός ολίγου θέλει αναχωρήσει εκ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν Κριμαίαν μία μοῖρα ἱππικοῦ συγκειμένη ἐκ 500 ἀνδρῶν καὶ 1150 ἱππῶν καὶ ὅτι εἰς τὴν Μεδίττην θέλει μείνει ἐπιφυλακὴ 5504 στρατιωτῶν.

— Ἡ ἐφημερὶς Morning Post υπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς εἰς Κριμαίαν ἀπέβαλεν ἐξ στρατιώ-
τας εἰς τὴν μάχην ὑπὸ δὲ τῆς νόσου ἀπέθανον εἰς μὲν τὸ στρα-
τοπέδου 1407, εἰς δὲ τὰ νοσοκομεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Σκουταρίου 660.

— Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερὶς τῆς Βιέννης βεβαίως ὅτι τὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα τὸ διωρισθὲν νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Εὐπατορίας εἶναι ἤδη ἑτοιμον διὰ τὰς ἐργασίας, καὶ συγκροτούμενον ἐκ 56 χιλιάδων ἀνδρῶν, εἶναι παρατεταγμένον μεταξὺ Συμφερουπόλεως, Βακσι-Σεράι, καὶ Σάκκ.

— Ὁ νέος Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ, ὁ Πρίγκηψ Γορτ-
ζακόφ ἐφθασεν εἰς Σεβαστούπολιν τῇ 20 Μαρτίου Ε. Ν.

— Τῇ 14 Μαρτίου ε. ν. τὸ Τουρκικὸν ἱππικὸν ἔκαμιν ἐπέξοδον ἐκ
τῆς Εὐπατορίας.

— Τῇ 17 τρία τάγματα Ζουάβων ἀπράκτως προσέβηλον τὰ πρὸ
τῆς Καμτσιάκας Ῥωσικὰ χαράκωματα.

— Τῇ 23 οἱ Ῥῶσοι ἔκαμιν ἐπέξοδον ἐκ τοῦ Μαλακόφ Πύργου. Ὁ
μὲν Γάλλος Στρατηγὸς Κανροβέρτ βεβαίως ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἀπεκρούσθη-
σαν ἀποβαλόντες δις χιλίους στρατιώτας· ὁ δὲ Ῥώσος Στρατηγὸς
Ὀστεν-Σάκκεν ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπέξοδος ἔλαβε καλλίστην ἔκβασιν, κα-
ταστραφέντων τοῦ φραγμοῦ καὶ τῶν κανονοστοιχιῶν τῶν Γάλλων.

— Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Times» υπολογίζεται ὅτι εἰς τὴν Κριμαίαν
συμμαχικὸς στρατὸς συνίσταται εἰς περίπου ἑκατὸν χιλιάδας στρατιωτῶν.

— Ὁ Μηνύτωρ τοῦ Πολέμου βεβαίως ὅτι ὁ εἰς Κριμαίαν Ῥωσικὸς
στρατὸς δὲν υπερβαίνει τὰς 114 χιλιάδας.

— Εἰς Σεβαστούπολιν δὲν ἔμειναν εἰμὴ οἱ πρὸς ἄμυναν τοῦ φρου-
ρίου στρατιῶται· τῇ 14]26 Μαρτίου, ἀπὸ τοὺς λόφους τοὺς πλη-
σίον τοῦ συμμαχικοῦ στρατοπέδου, ἐφαίνοντο αἱ συνοδεῖαι τῶν κα-
τοίκων, οἵτινες ἐγκατέλειπον τὴν Σεβαστούπολιν, μετὰ τῶν τέκνων,
δειῶν, τῶν πορευομένων εἰς Βακσι-Σεράι, λιτανεῖα μὲ τὰς ἱεράς
σημαίας, τὰς ἀκολουθοῦσαν δὲ ἔριπποι περίπου τεσσαράκοντα Κο-
ζάκοι. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐτοιμάζονται νὰ
καταστρέψωσι τὴν πόλιν ἂν τυχὸν ἠναγκάζοντο νὰ ἐγκαταλείψω-
σι τὴν πρώτην ἀμυντικὴν γραμμὴν τῶν.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐφθασαν εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασ-
σαν ὁ Ἀγγλικὸς στόλος.

Διαπραγματεύσεις περὶ τῆς Εἰρήνης.

BIENNE 29 Μαρτίου. Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερὶς λέγει ὅτι εἰς τὰς δια-
πραγματεύσεις ἐλύθησαν μέχρι τοῦδε τὰ δύο πρῶτα ἄρθρα, καὶ ὅτι
θέλει συζητηθῇ τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον παρέχει βεβαίως τὰς πλεί-
στας δυσκολίας.

— Ἡ Βελγικὴ Ἐφημερὶς «Ἡ Ἀνεξαρτησία» λέγει ὅτι ὁ μὲν Γάλλος
Πρέσβης, Κύριος Βουρκενέ, τῇ βάσει προγενεστέρων ὁδηγιῶν τῆς Αὐ-
λῆς του, ἠτήσατο νὰ συζητηθῇ ἡ τῆς Σεβαστουπόλεως καταστροφὴ ὁ
δὲ Πρίγκηψ Γορτζακόφ διεδήλωσεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ
τοιαύτην συζήτησιν, καὶ μετὰ τοῦ Κυρίου Τιτόφ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς
αἰθούσης. Ὁ Κύριος Βουρκενέ ἀμέσως, διὰ τηλεγράφου, ἀνέφερεν τὸ
γεγόμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἔλαβεν εὐθὺς ἐπιστολὴν
ἐπίσημον ἐξουσιοδοτοῦσαν αὐτὸν νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ αὐ-
τοῦ σκοποῦ μὲ ἄλλα μέσα πλέον δεκτὰ διὰ τὴν Ῥωσίαν.

— Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν Ἐφημερίδα «Times», λέγεται ὅτι εἰς τὴν
κατὰ τὴν 29 Μαρτίου γενομένην συνεδρίαν ἐσυζητήθη τὸ τέταρτον
ἄρθρον, ἀναβληθεῖς τῆς συζητήσεως τοῦ τρίτου.

— Αἱ συνεδριάσεις τῶν πληρεξουσίων περὶ εἰρήνης ἀνεβλή-
θησαν ἕως μετὰ τὸ Πάσχα.

— Ὁ Παρατηρητὴς τῆς Τεργέσις δημοσιεύει τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας
ἡ Ὑψηλὴ Πύλη πρὸ τινος καιροῦ εἶχε διευθύνει εἰς τὸν ἀντιπρόσω-
πὸν τῆς ἐν Βιέννῃ διὰ τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις. Αὗται αἱ ὁδη-
γίαι περιέχουσιν ὁμοειδῶς τὰ ἑξῆς. Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν παραδέχεται
τὰς διαπραγματεύσεις, ἂν αἱ Δυνάμεις δὲν ἀκροασθῶσι καὶ αὐτὴν
πρὶν ἢ προβάλλωσιν εἰς τὴν Ῥωσίαν οἰονδήποτε σχέδιον εἰρήνης. Ὡς
πρὸς τὸ α. τῶν συζητουμένων ἄρθρων, τὸ περὶ τῆς προστασίας τῶν
Ἡγεμονιῶν, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν ἐννοεῖ νὰ παραχωρήτῃ εἰς τὰς Με-
γάλας Δυνάμεις ἄρθρα τὴν ἐκτετακμένην ἐπὶ ῥοὴν τὴν ὁποῖαν ἡ Ῥωσ-

σία μὲν καταχρηστικῶς ἐνεργούσεν εἰς τὰς Ἡγεμονίας. Ὡς πρὸς τὸ
β. ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὸ τοῦ Δυναστεῶς ζήτημα, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ
ἀσφαλίσῃ καὶ αὐτὴ τὸν ἐλεύθερον πλοῦν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν δι-
καιωμάτων τῆς ἐπὶ τῆς ὅχθης τοῦ Ῥηθέντος ποταμοῦ. Ὡς πρὸς τὸ γ.
ἄρθρον, τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Συνθήκης τοῦ 1841 ἵνα βεβαιωθῇ
ἡ εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία διὰ τῆς παύσεως τῆς Ῥωσικῆς ὑπερισχύσεως
εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐννοεῖ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ ἵνα
ἡ τῆς συνθήκης τροποδόγησις μὴ βλάψῃ τὰ ὑπέρτατα δικαιώματά τῆς
ἐπὶ τῶν Δαρδανελίων καὶ ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου. Ὡς πρὸς τὸ δ. ἄρθρον,
τὸ περὶ τῆς προστασίας τῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας Χριστιανῶν, ἡ Ὑψη-
λὴ Πύλη πέποιθε ὅτι αἱ φίλαι καὶ σύμμαχοι Δυνάμεις, ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησιν τῶν ὑπηκόων τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κρά-
τους, δὲν θέλουσι κάμει συνθήκας ἐναντίας εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν του,
ἐκείνης τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν ὁποῖαν αἱ αὐταὶ Δυνάμεις διεδήλωσαν
ὅτι θέλουσι νὰ ὑπερσπασθῶσι κατὰ τῶν ἐπιβουλῶν τῆς Ῥωσσίας.

— Τὰς 6 Ἀπριλίου ἐφθασεν εἰς Βιέννην ὁ Γάλλος ὑπουργὸς Δρουὲν
δε Λουὺς· ἡ πρώτη αὐτοῦ συνδιάλεξις μὲ τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξω-
τερικῶν Βουδλ-Σχαυενστὲϊν διήρκεσε τρεῖς ὥρας. Λέγεται ὅτι ὁ Γάλ-
λος Ὑπουργὸς εἶναι εὐδιάθετος διὰ τὴν εἰρήνην.

ΑΓΓΛΙΑ Κατὰ τὴν 27 Μαρτίου, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινο-
τήτων, ὁ Κύριος Φίνν ἐπρότεινε νὰ γίνῃ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Βα-
σίλισσαν ἵνα ἡ Α. Μεγαλειότης εὐαρεστηθῇ νὰ προσταξῇ τοὺς αὐ-
τῆς πρέσβεις διὰ τὰς ἐν Βιέννῃ περὶ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύ-
σεις νὰ ζητήσωσι τὴν τῆς Πολωνίας ἀποκατάστασιν, ὥσαν ὅχι
μόνον δικαίαν, ἀλλ' ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώ-
πης. Ἡ πρότασις αὕτη ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν Κυρίων Σχόλεφιελδ,
καὶ Μίλνερ. Ὁ δὲ Λόρδ Ροβέρτος Κεκίλ τὴν ἀπεδοκίμασε δι-
κνύων εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πολλὰ προσκόμματα ἐνὸς πολέμου ὑ-
πὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πολωνίας. Προσέτι ἔκρινεν ὅτι ἡ Ἀγ-
γλία, ἥτις ἀπέκτισε τόσους τόπους μὲ τὰ αὐτὰ μέσα τὰ ὁποῖα
μετεχειρίσθη καὶ ἡ Ῥωσσία, καὶ ἥτις διὰ τῆς βίρας ἔπαυσεν ἔ-
πασαν φιλελευθέρων ἀπόπειραν εἰς τὸ Αἰκωτήριον, εἰς τὰς Ἰονίους
Νήσους, εἰς τὸν Καναδᾶ, εἰς τὸ Κέϋλιν ἡ Ἀγγλία, ἡ σήμερον
ὑπερασπιζομένη τὴν ἀκεραιότητα ἐνὸς Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τε-
τρακόσια ἔτη καταθλίβει ἐν τῶν εὐγενεστέρων λαῶν τῆς οἰκου-
μένης, δὲν δύναται, ἀπὸ ὑποτακτικῆς, νὰ κατασταθῇ ὑπέρμαχος
τῶν ἐθνικοτήτων. Ὁ Λόρδ Πάλμερστον, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλλους ὅτι
τὸ περὶ τῆς Πολωνίας ζήτημα ἤθελεν αὐξήσει τὰς μεγάλας δυ-
σκολίας τῶν περὶ τῆς εἰρήνης διαπραγματεύσεων, κατέπεισε τὸν
Κύριον Φίνν ν' ἀποσύρῃ τὴν πρότασίν του.

— Ἡ Ἐφημερὶς «ἡ Σφαῖρα» λέγει ὅτι οἱ Κύριοι Βράϊγτ καὶ
Γιβσον μετ' ἄλλων τινῶν ἀπεσταλμένων τῆς Μανκηστρίας ἐπαρου-
σίασαν εἰς τὸν Λόρδ Πάλμερστον ἀναφορὰν, μὲ 11 χιλιάδας ὑπο-
γραφάς, ζητοῦσαν τὴν εἰρήνην. Ὁ Λόρδ Πάλμερστον ἀπεκρίθη ὅτι
τὰ δεινὰ τῆς ἐμπορίας εἰς τὴν Μανκηστρίαν δὲν ἔπρεπε ν' ἀπο-
δοθῶσιν ὅλως εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ἀνακωχὴ τις ἤθελε προά-
ξει ἀποτελέσματα ἐνάντια εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν αἰτούντων.

ΓΑΛΛΙΑ. Ὁ Μηνύτωρ τῆς 29 Μαρτίου ἀγγέλλει ὅτι ἡ Α. Μ. ἡ Βα-
σίλισσα Βικτωρία ἐκάλεσε τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκρατορί-
σαν τῆς Γαλλίας νὰ ὑπάγωσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ Α. Μ. σκο-
πεύουσι νὰ μεταβῶσιν εἰς Λονδίνον περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς
Ἀπριλίου.

ΕΛΛΑΣ. Επιστολαὶ ἐξ Ἀθηνῶν (λέγει ἡ Ἐφημερὶς Evening Mail)
ἀναγγέλλουσιν ὅτι εἰς τὰς εἰς τὸ Ἄργος γινόμενας ἀνασκαφάς,
ὅπου ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τῆς Ἥρας, ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως τριακό-
σια παλαιὰ ἀγάλματα. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔσωσε τὰ πολυ-
τιμα ταῦτα λείψανα τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς.

ΕΥΤΑΝΗΣΟΣ. Κέρκυρα. 28 Μαρτίου. Σήμερον ἐφθασεν ἡ Α. Ε.
ὁ νέος Ἀρμοῦς Σὶρ Ἰωάννης Ὑόγγ (Young) ὁ αὐτοκράτορας Ἦτον γραμ-
ματεὺς διὰ τὴν Ἰρλανδίαν καὶ μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων.

— 30 Μαρτίου. Σήμερον ἐφθασαν δύο ἀγγλικά ἀτμόπλοια ἵνα
λάβωσι τὰ δύο ἐδῶ εὐρισκόμενα τάγματα. Τὸ μὲν ἀνχωρεῖ κατ'
εὐθείαν διὰ τὴν Κριμαίαν μετὰ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ὁγδοῦ τάγμα-
τος· τὸ δὲ θέλει φέρεῖ τὸ ὁγδοηκοστὸν δεύτερον εἰς Κεφαλληνί-
αν καὶ θέλει λάβει τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον τριακοστὸν πρῶτον
τάγμα ἵνα τὰ φέρῃ εἰς τὴν Κριμαίαν.

— Ἡ Ἐπίσημος Ἰόνιος Ἐφημερὶς περιέχει τὸ προσφώνημα τὸ
ὁποῖον διεύθυνεν πρὸς τὴν Αἰθιόπιδαν 55 Κυαῖς εἰς τὴν περίπτωσιν
τῆς ἀχαιϊκῆς ἐπὶ τῆς ἀντιπροσώπου τῆς καὶ παρακαλοῦσαι αὐτὴν νὰ δεχθῇ σκευὴς τι διὰ ἐνθούσιας.
Ἐὰν ἔχῃ μὲν τὴν ἐνθουσίαν τὴν ἐν τῇ ἐπὶ τῇ ἀντιπροσώπου τῆς καὶ παρακαλοῦσαι αὐτὴν νὰ δεχθῇ σκευὴς τι διὰ ἐνθούσιας.
ἥτις λέγεται ὅτι εἶναι περίπου 120 λιτανῶν στεφανῶν, φαίνεται
ὅτι ἡ εὐποσηγορία τῆς Κυρίας Οὐάις δὲ καὶ τῆς Μαν πολυτίμης,
ἐὰν καὶ ἐθαυμάσθῃ καὶ ἀπὸ ἀγνώστους καὶ ἀπὸ τὰ νήπια. Ἐπὶ
λέγεται, κόραι ἐξαετέας, ἅμα ἔμαθον τὴν ἀναχώρησίν της, ἔπει-
λαν αὐθορμήτως ἀπὸ Κεφαλληνίαν τὴν ὑπογραφὴν τῶν καὶ τῆς
συνεισφοράς.

— 30 Μαρτίου. Σήμερον ἐφθασεν ἐν ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιο, ναυ-
λωμένον ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, φέρον ἐν σκάμῳ πολιτοφυλακῆς.

— 1' Απριλίου. Ο Sir Γ. Ε. Ουόρντ, πρόεδρος Ἀρμοστής τῆς Ἑπτα-
νήτου, ἀνεχώρησε σήμερον διὰ τὸ Κέιπλαν, ὅπου ὠνομάσθη διοικητής.
— Τῇ αὐτῇ. Ὁ νέος Ἀρμοστής ἐξέδωκε προκήρυξιν δι' ἧς κοινοποιεῖ
ὅτι ἀνελάβει τὰ καθήκοντά του.

Τὸ λακωνικὸν ὕψος καὶ ἡ ἰταλικὴ μεταφράσις αὐτῆς μᾶς κά-
μνουν νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τῆς σοφῆς ἐμπνεύσεως τοῦ πα-
λαιοῦ συστήματος. Ἰσως ἄλλοτε θέλομεν ἐξηγήσει τι ἐννοοῦμεν ἐν
τῇ χρήσει τῆς ἰταλικῆς γλώσσης εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

— Κεφαλληνία. Πρὸ τινων ἡμερῶν σφοδρὸς ἄνεμος ἐπέφερε ζη-
μίας σημαντικὰς εἰς τὴν νῆσον ταύτην. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς θιέλλης
τὸ ἀγγλικὸν φορτηγὸν πλοῖον «Γλάσγου» φέρον 164 ἵππους τῆς
αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Ναπολέοντος Γ'. ἐξωθήσθη ἀπὸ τῆς Με-
λίτης εἰς τὰς τῆς νῆσον, ἀποβαλὼν 414 ἐκ τῶν ἵππων ἐπα-
νεχώρησε δὲ διὰ τὴν Κριμαίαν.

ΠΕΔΕΜΟΝΤΙΟΝ. Ταυρίνον διὰ τὰς 10 τρέχοντος περιμέ-
νεται εἰς τὴν Σπέτζιαν 21 ἀτμόπλοιοι, καὶ 24 ἰστιόπλοια, ἵνα
λάβωσι τὰ διὰ τὴν Κριμαίαν στρατεύματα.

ΡΩΣΣΙΑ. Λέγεται ὅτι ἡ τῆς Ἱερᾶς συνόδου διακήρυξις ἠρέθισεν
ἐπὶ μᾶλλον τὸ κατ' ἐκτὸν πολεμικὸν πνεῦμα τοῦ ῥωσικοῦ λαοῦ.
Συντρέχουσιν ἅπαντες ἵνα ἀπογραφῶσιν εἰς τὰ σώματα τῆς πο-
λιτοφυλακῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τούτων ἤδη συνεπλη-
ρώθη, διὰ τοῦτο πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων ν' ἀπογραφῶσι πρέ-
πει ἐξ ἀνάγκης νὰ περιμείνῃσι δευτέραν τινὰ πρόσκλησιν εἰς τὰ ὅπλα.

— Πρὸ τινος καιροῦ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις διὰ τοῦ εἰς Πετροῦπολιν
ἀναυθὸς Πρέσβευτος εἶχε διευθύνει ἀπαιτήσιν πρὸς τὴν Ῥωσικὴν κυβέρ-
νησιν διὰ τὰς σκληρότητας τῆς ὁποίας ὑπέφερον οἱ τῶν Ἀγγλων
τραυματίαι ὑπὸ τῶν Ῥώσων στρατιωτῶν, εἰς τὴν τῆς Ἰντερμαν μά-
χην. Ἡ Γερμανικὴ Ἐφημερίς «Ταχυδρόμος τοῦ Ἀμβούργου» ἐδημοσίευ-
σεν ἐσχάτως τὴν ἀπάντησιν (9[21 Φεβρουαρίου] πρὸς τὸν ἀναὐτὸν πρέ-
σβεα, δι' ἧς ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις δικαιολογεῖ τοὺς στρατιώτας αὐ-
τῆς λέγουσα ὅτι κατὰ τὴν μνησθεῖσαν μάχην Ἀγγλοὶ τινες στρατιω-
ται οἵτινες ἐνομιζόντο πληγωμένοι καὶ ἀδύνατοι νὰ μάχωνται, ἐσηκώ-
θησαν καὶ ἐκκλον φωτίαν κατὰ τῶν ἡμετέρων ἐνῶ οὗτοι διαρκούσης
τῆς μάχης τοὺς εἶχον ἀφήσει ἐπίσης διώκοντες τὸν ἐχθρὸν ὥστε, προσ-
βαλλόμενοι ἀπροσδοκῆτως ὑπ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐνόμιζαν ὡς ἀρω-
πλισμένους, οἱ ἡμέτεροι στρατιῶται ἠδυνήθησαν νὰ παρατυφῶσιν εἰς
αἱματηράν τινα ἀντεδίκησιν. Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις σημειοῖ ἄλλην
παραβίαν τοῦ πολεμικοῦ νόμου ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων, ἀναφέρουσα
ὅτι Ἀγγλὸς τις ἀξιωματικὸς παραδῶκε μὲ τὴν μίαν χεῖρα τὸ ξίφος
τοῦ εἰς ἓνα ὑπὸ ἀξιωματικὸν Ῥώσον τὸν ἐφάνεσε μὲ τὴν ἄλλην διὰ
μίας πιστολίδος.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Χίλιοι τετρακόσιοι στρατιῶται ἐστάλησαν δι' Αὐστρια-
κοῦ ἀτμοπλοίου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀλεξάνδρεταν, ἵνα
ἐκεῖθεν πορευθῶσιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν διὰ νὰ καταπαύσωσι τὴν
εἰς ἐκείνην τὴν ἐπαρχίαν πρὸ τινων μηνῶν ἐκραγείσαν, καὶ ἐπὶ
πολὺ ἐκτανθεῖσαν, ἐπαναστάσιν τῶν Κούρδων.

Διάφορα ἔργα ἀγάπης.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Ὁ τῆς Αὐστρίας Αὐτοκράτωρ πρὸ δύο μηνῶν ἐδοθήθη
τοὺς κατοίκους τοῦ βορρηνικοῦ μέρους τῆς ἐπαρχίας τοῦ Πρεσβούργου,
οἵτινες ἐπαπειλοῦντο σιτοδείαν, πέμπων εἰς αὐτοὺς πολλὰ στρατιωτικὰ
παξιμάδια. Μόλις ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἤκουσεν ὅτι ἡ αὐτὴ σιτοδεία
ἐπέκειτο εἰς τὴν Ἑπαρχίαν τοῦ Κασχάου ἔδωκε διαταγὰς ἵνα παυθῇ
ἡ ἐπιγενομένη ἀκρίβεια, καὶ, ἂν δυνατὴ χρεῖα τὸ καλέσῃ, ἀνοιχθῇ
πρὸς τοῦτο τὸ δημόσιον ταμεῖον.

— Βιέννη. 25 Μαρτίου. Ἡ Αὐτοκρατορίστρις Καρολίνα ἐφιλοδώ-
ρησε χίλια φιορίνια εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν συνεσταμένην ἵνα βοηθήσῃ
τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν στρατιωτῶν τῆς μεσημβρινῆς Σλαβίας
καὶ τῶν ῥωμένων, τῶν πεσόντων κατὰ τὸν τελευταῖον ἐμφύ-
λιον πόλεμον.

ΓΑΛΛΙΑ. Παρίσις 24 Μαρτίου. Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνη-
σις θέλει πέμψει μὲ ἑξῶς τῆς εἰς Ὀδησσὸν καὶ παραδώσει εἰς τοὺς
Ῥώσους, ἄνευ ὁρου τινος, ὅλου τοῦ αὐτῶν πληγωμένου οἵτινες
εὐρίσκονται εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Ῥώ-
σος τις ὑπουργός, ὡς λέγεται, παρήνεσε τὸν Κύριον Νεσελρόδ τὸ
ἀμοιβᾶν τοιαύτης φιλανθρωπικῆς διατάξεως.

ΡΩΣΣΙΑ. Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Μασσαλίας» δημοσιεύει ἐπιστολὴν
τινα ἐκ Κριμαίας, εἰς τὴν ὁποίαν πρὸς τοὺς ἄλλους λέγεται ὅτι ὁ
στρατηγὸς τῶν Ῥώσων Ὅστεν-Σάκκεν, ὅχι μόνον ἐπήνεσε μεγάλως,
εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἡμέρας, τὴν ἀνδρείαν τῶν Ζουαβῶν κατὰ τὴν
ἐφοδὸν τοῦ πύργου Μαλακὸφ, ἀλλὰ προσέτι προσέταξε τοὺς Ῥώσους
ἀξιωματικοὺς νὰ φέρωσι τοὺς ἐξ ἐκείνου τοῦ σώματος ἀχιμαλῶτους
ἵνα περυσθεῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὴν νύκτα τῶν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πε-
σόντων συστρατιωτῶν αὐτῶν.

Νεῖα τέχναι.

«Ἔργον δ' οὐδὲν θνητός, ἀεργὴ δέ τ' θνητός»

Οἰονόημα ἐκ τοῦ ἀσφοδέλου. Ἐμάθομεν μετὰ μεγάλης εὐχαρι-
στήσεως ὅτι ὁ νέος Ἀγγελοῦ Γαβριλάς, Λευκαδίτης, διευθυντὴς εἰς τὸ ἐν
Κερκίρ φαρμακοπωλεῖον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Π. Μωραΐτου ἰδὼν ἐν
τινὶ ἐφημερίδι Γαλλικῇ τὸν τρόπον τοῦ ἐξάγειν τὸ οἶνον πνεῦμα ἐκ τοῦ

ἀσφοδέλου, ὅστις αὐξάνει τοσοῦτον ἀφθόνως ἄνευ καλλιεργείας εἰς τὴν
ἐξοχὴν μας, ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐργασίαν ταύτην μετὰ πλήρους ἐπιτυχίας.
Ἡ συνταγὴ δὲ εἶναι ἡ ἐξῆς.

Κατὰ πρῶτον λαμβάνομεν τὰς ρίζας τοῦ φυτοῦ τούτου καὶ διὰ τῆς
πλύσεως τὰς καθαρίζομεν ἐκ τοῦ εἰς αὐτὰς προσκολλημένου χώματος·
οὕτω καθαρισμένας τὰς θέτομεν εἰς μύλην ἐλαιωτριβεῖου ὅπου ἀφοῦ
σχηματισθῇ ἐξ αὐτῶν ἐν εἶδος μάζης, θέτομεν αὐτὴν εἰς πιεστήριον,
καὶ τὸ ἐξαχθὲν ὑγρὸν χύνομεν εἰς μικροὺς ξυλίνους πιθίσκους, καὶ τὸ
ἐκθέτομεν εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τοῦ ὁποῖου ὁ βαθ-
μὸς πρέπει νὰ ᾖ ἀπὸ τοῦ 15 μέχρι τοῦ 25, ὥς οὐ νὰ γίνῃ ἡ ζύ-
μωσις. Γνωστένης τῆς ἐντελοῦς ζυμώσεως, τῆς ὁποίας ἔχνη εἶναι ἡ ἐν-
τελής αὐτοῦ διαύλας καὶ ἡ ἡριμεῖα γεῦσις, ἀποσταλαζόμεν αὐτὸ
τρίς καὶ ἐξαγομέν ἄλκοολ 35 βαθμοῦς. Θέτοντες λοιπὸν 100 λίτρας
ρίζων ἀσφοδέλου ἀπολαμβάνομεν 60 λίτρας ὑγροῦ τὸ ὁποῖον διὰ τῆς
ἀποσταλάξεως δίδει Ἄλκοολ λίτρας 6 βαθμῶν 35.

Ἀργίλλιον. Δύο χημικοί, οἱ Κύριοι Σαίντ-Δεσίλλε καὶ Οὐό-
λερ ἀνεκάλυψαν πρὸ τινος καιροῦ τὸν τρόπον τοῦ ἐξάγειν ἐκ τῆς
ἀργίλλου μέταλλον εὐκόλως χυρόμενον εἰς ράβδους ἐν ᾧ πρῶτον
ἀπελαμβάνετο μόνον ἐν εἶδη τεφροχρόου κόνεως. Τὸ μέταλλον τοῦ-
το, ὡς λέγεται, ἔχει τὴν βαρύτητα τοῦ ὕδατος, τὸ λαμπρὸν τοῦ
ἀργύρου, τὸ ἀμετάβλητον τοῦ χρυσοῦ, τὸ μαλακὸν καὶ τὸ ἐλατὸν
τῶν πολυτίμων μετάλλων καὶ τὸ στερεὸν τοῦ σιδήρου· εἶναι δὲ
καὶ πολὺ εὐκόλου ἐργασίας. Εὐρίσκεται τὸ μέταλλον τοῦτο ἀφθόνως εἰς
τὸν πλὴν τῶν κεραμέων. Ἐσχάτως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ
ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως Ναπολέον ὁ Γ'. ἐβράβευσεν τοὺς εὐρε-
τάς μὲ τὸ παράσημον τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.
Πρὸς τοῦτοις δὲ διώρισε νὰ ἐμψυχώσῃ ὅσον ἐνεστὶ ἡ ἐργασία τοι-
οῦτου μετάλλου ἐξ ἧς, γενημένης ἐν ἀφθονίᾳ καὶ μετ' ὀλίγων ἐξό-
δων, ἐλπίζεται μεγάλη χρῆσις ἐν ταῖς οἰκίαις διότι τὸ μέταλ-
λον τοῦτο δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ σίδηρον
καὶ τὰ πᾶσινα ἀγγεῖα. Εἰς τὰ Παρίσια ἡ τιμὴ τοῦ νῦν ἐξ ὧν
ἀκούομεν ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐκείνην τοῦ ἀργύρου. Ἡμεῖς ἔχομεν εἰς τὴν
νῆσον μας πλῆθος πολὺ ἀργίλλου. Εὐχόμεθα ὅπως οἱ ἐπιτήδειοι χη-
μικοὶ μας μιμούμενοι τὸν νέον Ἀγγελοῦ Γαβριλά ἐπιχειρήσωσι νὰ εἰ-
σάξωσι καὶ παρ' ἡμῶν τοιαύτην τέχνην ἥτις πλούσιον πόρον ζωῆς ἐδύ-
νατο νὰ παρέξῃ εἰς πλῆθος πτωχῶν ἐργατῶν.

(Συνέχεια. Ὁ Οἶκος τῶν Ῥωμανῶν ἴδε ἀριθμὸν 1.)

Αἰκατερίνη ἡ πρώτη τὸν διεδέχθη. Αὕτη ἐβασίλευσε δύο
ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἡ Μελίνας ἀνέγαγεν εἰς
τὸν θρόνον Πέτρον τὸν Δεύτερον, τὸν υἱὸν τοῦ δυστυχοῦς
Αλεξίου. Ἡ Αὐτοκράτωρ, κυβερνώμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας
Δολγορούκι ἐστειλε τὸν Μεντζίκωφ μετὰ τῆς οἰκογενείας
τοῦ εἰς τὴν Σιβηρίαν. Κατὰ τὴν βασιλείαν ταύτην ἀνέκτησαν
τὴν ἰσχύν των οἱ παλαιοὶ βογιάραι, καὶ ἐμισθήθησαν οἱ πρῶτον
ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῆς Αἰκατερίνης προστατευό-
μενοι Γερμανοὶ καὶ ἄλλοι ἐπὶ ἡλίδες. Πέτρος ὁ Δεύτερος
ἀπέθανεν αἰφνιδίως κατὰ τὸ 1730.

Τὸ παλαιὸν ῥωσικὸν κόμμα μετ' αἰφνιδίου ἀντιδράσεως
ἔρπασε τὴν κυβέρνησιν καὶ προεκήρυξεν αὐτοκρατορίσσαν
τὴν Ἀννὴν, τὴν Δούκισσαν τῆς Κουρλανδίας, τὴν ἀνεψίαν
τοῦ Μεγάλου Πέτρου, θυγατέρα δὲ τοῦ Ἰβάν, τοῦ διὰ διαταγῆς
τοῦ πρῶτον μονάρχου θανατωθέντος. Οἱ Δολγορούκι καίτοι
ὄντες τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου κόμματος, τοῦ καλέσαντος
εἰς τὸν θρόνον τὴν Ἀννὴν, ἐστάλησαν εἰς τὴν Σιβηρίαν
ἅπανα δὲ ἐξουσία περιτλήθη εἰς τὸν Βίρων, Κουρλανδὸν τὸ
γένος, καὶ ἔχοντα μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς βα-
σιλείας. Αὕτη ἀπέβισε κατὰ τὰ 1740.

Ὁ Βίρων ἀνέγαγεν εἰς τὸν θρόνον τὸν νέον Ἰβάν, τὸν υἱὸν
τοῦ Δουκὸς τοῦ Βρούνσβικ Λούνεβουργ, καὶ Ἀννης, θυγα-
τρὸς μιᾶς ἀνεψίας τοῦ Μεγάλου Πέτρου. Ὁ Στατηγὸς Μου-
νίχ, ὁ χαίρομενος τὴν εὐμένειαν τῶν τότε δυναμένων, ἐστει-
λε τὸν Βίρωνα εἰς τὴν Σιβηρίαν. Ὁ νέος Αὐτοκράτωρ ἐξε-
θρονίσθη βιαίως ὑπὸ τῆς Ἑλισάβετ, θυγατρὸς τοῦ Μεγά-
λου Πέτρου, καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ φρούριον τοῦ Σχλούσελεβεργ.

Ἡ Ἑλισάβετ ἀναβάσα εἰς τὸν θρόνον ἐκάλεσε τὸν υἱὸν
τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, τῆς Δουκίσσης τοῦ Ὀλστέιν-Γοττόρπ,
ὅστις εἶχε διὰ συμβίαν Αἰκατερίνην τοῦ Ἀνάλτ-Ζέρβστ.
Ἡ Ἑλισάβετ ἀπέβισε κατὰ τὸ ἔτος 1762 ὑπὸ ἀγνώστου
ἀσθενείας, ὁ δὲ Δουξ Ὀλστέιν-Γοττόρπ ἐβασίλευσε φέρον
τὸ ὄνομα Πέτρου τοῦ Γ' αἰτίου, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος ἐδο-
λέφονθη. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν αὐτὴν ἐπὶ τὸν θρόνον
ἤλθεν καὶ ὁ Ἰβάν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Σχλούσελεβεργ.

Τοιοῦτοτρόπως ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἡ Αἰκατερίνη κατὰ τὴν
τὴν βασιλείαν πολὺ ἡδύνατο ὁ ὑπ' αὐτῆς ἐννοούμενος Ποτέμ-
κιν. Ἡ Αὐτοκρατορίστρα ἀπέθανεν ἐξ ἀποπληξίας κατὰ τὸ 1796.

Τὴν διεδέχθη ὁ υἱὸς τῆς Παῦλος Πρῶτος ὅστις ἐνυμ-
φεύθη μίαν Ἡγεμονίδα τοῦ Βούρτεμπεργ. Οὗτος ὁ Μο-
νάρχης ἀθλίως ἐτελεύτησε πνιγμένος κατὰ τὴν 24 Μαρ-
τίου 1801.

ΤΟΙΣΤΑΒΟΛΑΙ
ΥΟΙΚΙΤΑΝ. Π. Η 10ΑΛΥΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΤΕΡΑ ΑΠΟΝΟΜΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΧΕΡΙΑ.